

РЕШЕНИЕ

№ 423

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

при участието на секретаря Росица Й. Вьонг
като разгледа докладваното от Рени Ковачка Въззивно търговско дело № 20241001000796 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.258 от ГПК .

С Решение № 1058/22.07.2024год., постановено по т.д.№ 1307/2023год. на СГС , поправено по реда на чл. 247 от ГПК с Решение № 1172/21.08.2024год. е отхвърлен предявения от ДЪРЖАВАТА, която се представлява от министъра на икономиката и индустрията срещу ОБЩИНА ВАРНА и „МЕЖДУНАРОДЕН ПАНАИР ПЛОВДИВ“ АД иск с правно основание чл. 71 ТЗ за установяване, че ДЪЖАВАТА има качеството на акционер, като носител на правата върху 16 314 400 броя поименни безналични акции, представляващи 29 % от капитала на търговско дружество - „МЕЖДУНАРОДЕН ПАНАИР ПЛОВДИВ“ АД, както и е признато за установено по предявения от ДЪРЖАВАТА, която се представлява от министъра на икономиката и индустрията срещу ОБЩИНА ВАРНА и „ПЪЛДИН ТУРИНВЕСТ“ АД иск с правно основание чл. 44, във връзка с чл. 26, ал. 1, т. 1 ЗЗД, че извършеното от ОБЩИНА ВАРНА едностранно волеизявление от 12.01.2023 г. имащо за предмет даването на съгласие по чл. 73, ал. 1 ТЗ за извършване на непарична вноска, съставляваща внасянето на 16 314 400 броя поименни безналични акции, представляващи 29 % от капитала на "Международен панаир Пловдив" АД в капитала на „ ПЪЛДИН ТУРИНВЕСТ“ АД е нищожно, поради противоречието му с разпоредбите на чл. 1, ал. 2, чл. 2, ал. 1, чл. 3, ал. 3, т. 2, чл. 6, ал. 2, чл. 7, ал. 1, чл. 10, ал. 1 и чл. 32, ал. 1 от Закона за приватизацията и следприватизационния контрол и е отхвърлен иска в частта, с която се претендира нищожност поради противоречие с императивни норми на Закона за общинската собственост.

Със същото решение ДЪРЖАВАТА, която се представлява от министъра на икономиката и индустрията е осъдена да заплати в полза на ОБЩИНА ВАРНА на основание чл. 78, ал. 8 ГПК сумата в размер на 540,00 лв. – представляваща възнаграждение за юрисконсулт извършил процесуалното представителство на общината в производството пред настоящата инстанция, ДЪРЖАВАТА, която се представлява от министъра на икономиката и индустрията е осъдена да заплати в полза на „МЕЖДУНАРОДЕН ПАНАИР ПЛОВДИВ“ АД на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата в размер на 12 000, 00 лв. – разноски за заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство в производството пред настоящата инстанция, както и ОБЩИНА

ВАРНА и „ПЪЛДИН ТУРИНВЕСТ“ АД са осъдени на основание чл. 78, ал. 1 ГПК да заплатят в полза на ДЪРЖАВАТА, която се представлява от министъра на икономиката и индустрията сумата в размер от 754 593,47 лв. – представляваща направени разноски за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение за извършено процесуално представителство по делото.

Решението е постановено при участието на „Пълдин Туринвест“ АД като трето - лице помагач на ответниците - Община Варна и „Международен Панаир Пловдив“ АД по предявения и разгледан иск с правно основание чл.71 от ТЗ.

Срещу решението, В ЧАСТТА МУ, с която са оставени без уважение и са отхвърлени като неоснователни и недоказани предявените от държавата, чрез министъра на икономиката и индустрията срещу Община Варна и „Международен Панаир Пловдив“ АД икове с правно основание чл. 71 от ТЗ, както и В ЧАСТТА МУ, с която е отхвърлен предявения по чл.26, ал.1, предл. 1 от ЗЗД иск за прогласяване нищожността на извършеното от Община Варна едностранно волеизявление от 12.01.2023год., имащо за предмет даването на съгласие по чл.73, ал.1 от ТЗ за извършване на непарична вноска поради противоречие с чл.54, ал.3 от ЗДС и чл. 51б, ал.1 от ЗОС е подадена въззивна жалба от министерство на икономиката и индустрията , входирана под № 87615 от 07.08.2024год.

Във въззивната жалба се поддържа, че в обжалваната част, решението е незаконосъобразно и неправилно поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, нарушения на материалния закон и необоснованост. Твърди се, че в резултат на позоваване на неотнормирани към процесното правоотношение материално –правни норми първоинстанционния съд бил достигнал до неправилен извод за осъществен в пълнота сложния и смесен фактически състав на деривативния способ водещ до придобиване на правата върху 16 314 400броя акции от капитала на „Международен Панаир Пловдив“ АД от Община Варна и предвид липсата на доказателства за последващо валидно прехвърляне на тези акции от община Варна обратно на държавата, то държавата не може да се легитимира като техен актуален притежател. Сочи се, че по отношение на разпоредителната власт на държавата с правата ѝ върху дялове или акции от търговски дружества намират приложение правилата на Закона за приватизация и следприватизационен контрол / ЗПСК/. ЗСПК предвиждал специален ред за разпореждане с дялове и акции, а именно чрез продажба/ чл.32, ал.1 от ЗПСК, което изключва възможността това да бъде извършено чрез дарение. С оглед на това, взетото в този смисъл Решение на МС, обективирано в РМС № 623/29.06.2016год. било нищожно и не пораждало правни последици. Ограничение в същия смисъл - за безвъзмездно разпореждане с вещи-държавна собственост се съдържало и в ЗДС и в ЗОП и то било въведено в защита на обществения интерес при управление и стопанисване на държавната собственост. Така, отчуждаването на акции –държавна собственост чрез дарение, а не продажба се явява извършено в нарушение на закона, а решението за това , обективирано в РМС № 623/29.06.2016год., както и решението на Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол от 24.08.2016год., даващо съгласие за безвъзмездно прехвърляне на акциите на държавата са нищожни като постановени при липса на изрично предоставена компетентност и в противоречие на материалния закон. Твърди се, че нищожен бил и договора № 101/09.09.2016год. за възвъзмездно прехвърляне на акции, тъй като бил сключен в противоречие на закона и при липса на основание- липсвала правна норма, която да позволява сключването на такъв договор. Нормите на ЗЗД не били приложими към процесния договор, поради което позоваването на тях от страна на първоинстанционния съд било незаконосъобразно. Чл.54, ал.1 от ЗДС предвиждала възможност за безвъзмездно прехвърляне на имоти-частна държавна собственост в полза на община,но тази възможност следвало бъде разглеждана във връзка със задължението на държавата по чл.14, ал.2 от ЗДС за управление на държавната собственост с грижата на добър стопанин. В случая обаче държавата нямала интерес от такова разпореждане в полза на Община Варна, тъй като притежанието на акции от Община Варна в „Международен Панаир Пловдив“ АД не било свързано с функциите на общината. Поддържа се също така, че решението на МС от 29.06.2016год. било нищожно и поради заобикаляне на закона, доколкото с него се избягват ограниченията на ЗПСК за приватизация на „Международен Панаир Пловдив“ АД. Сочи се, че разпореждането с държавно участие в „Международен Панаир Пловдив“ АД било в разрез с изискванията на стратегията за развитие на дружеството, приета с Решение на МС № 773/10.11.2006год.

Като незаконосъобразен се сочи и извода на първоинстанционния съд за неприложимост на ЗОС по отношение на установяване нищожност на едностранно волеизявление имащо за предмет даването на съгласие по чл.73, ал.1 от ТЗ от Община Варна за извършването на непарична вноска,

съставляваща внасянето на 16 314 400 броя безналични акции, представляващи 29 % от капитала на „ Международен панаир Пловдив“ АД в капитала на „ Пълдинг Туринвест“ АД. Тъй като волеизявлението е насочено към сключване на сделка ,която не била предвидена в ЗОС,то и волеизявлението било нищожно като противоречащо на закона.Даденото от Общински съвет - Варна съгласие по чл. 73, ал.1 от ТЗ не било съобразено с изискването на чл.51б, ал.2 от ЗОС и като такова било нищожно. Сочи се, че въведеното в исковата молба твърдение за противоречие на едностранното волеизявление , имащо за предмет даване на съгласие по чл.73, ал.1 от ТЗ за извършване на непарична вноски с нормите на ЗДС и по-конкретно с чл.54, ал.3 от ЗДС не било обсъдено от първоинстанционния съд, което съставлявало нарушение на съдопроизводствените правила.

По изложените доводи се прави искане за отмяна на първоинстанционното решение в обжалваните му части и постановяване на ново , с което: 1 / на основание чл. 124, ал.1 от ГПК да се прогласят за нищожни т.1, б. „ Б“ от Решение № 623 от 29.07.2016год. на МС за даване на съгласие за безвъзмездно прехвърляне от Община Варна на собствеността върху притежаваните от държавата акции от капитала на „ Международен Панаир Пловдив“ АД и на сключения на негова основа Договор № 101/09.09.2016год.за безвъзмездно прехвърляне на 16 314 400 броя поименни акции, представляващи 29% от капитала на „ Международен Панаир Пловдив“ АД от държавата в полза на Община Варна, 2 / да се признае за установено на основание чл. 124, ал.1 от ГПК по отношение на Община Варна, че държавата е собственик на посочените 16 314 400 броя поименни акции, представляващи 29% от капитала на „ Международен Панаир Пловдив“ АД.

При уважаване на въззивната жалба се претендират разноски за настоящото производство.

Писмен отговор на въззивната жалба е подаден от „ Пълдинг Туринвест“ АД, в който са развити доводи за недопустимост на първоинстанционното решение като произнесено по иска по чл.71 от ТЗ. Твърди се , че първоинстанционното решение, в частта му, с която е отхвърлен иска по чл. 71 от ТЗ , е недопустимо, тъй е постановено по недопустим иск. Искът бил недопустим , поради незащитим чрез него правен интерес. Според ответника с уважаване на предявяване на установителния иск за собственост върху процесните поименни безналични акции ищецът не би могъл да защити интересите си на собственик върху процесните акции ,тъй като няма да бъде установено със сила на присъдено нещо нищожността на договора , с който е прехвърлил тези акции на Община Варна, нито ще бъде установено със сила на пресъдено нещо , че регистрацията на този договор по чл.127, ал.1 от ЗППЦК и вписването на новия собственик в регистрите по чл.136,ал.1 и ал.2 от ЗППЦК в Централния регистър на ценни книжа е правно несъществуваща. Твърди се , че при липса на заявен от ищецът иск за установяване нищожността на регистрираното на името на Община Варна придобивно основание на процесните поименни безналични акции/ Договор № 101/09.09.2016год./ и иск по чл. 168, ал.5 от Правилника за дейността на „ Централен депозитар“ АД за установяване на правно несъществуването на регистрираното в „ Централния депозитар“ АД придобиване от Община Варна на тези акции нито сделката, с която Община Варна е придобила акциите от Държавата, нито конститутивната регистрация на тази сделка по чл.127, ал.1 от ЗППЦК, нито легитимацията на Община Варна по чл.136, ал.3 от ЗППЦК- като собственик на акциите, няма да бъдат съдебно отечени. Те щели да продължат действието си и Община Варна щяла да продължи да се легитимира като пълноправен собственик на акциите, въпреки позитивното за Държавата решение по предявения от нея иск по чл.71 от ТЗ. Поддържа се , че предявяването на тези два иска,в условията на обективно съединяване с иска по чл. 71 от ТЗ , е наложително с оглед защита интересите на ищеца като претендиращ собственик на процесните акции , както и че защита на тези интереси не може да бъде постигната с въведените от него „ преюдициални възражения „ по предявения от него иск за собственост. Настоящата хипотеза се сочи като аналогична на тази при предявен от прехвърлител на дялове в ООД иск за установяване права на собственост върху прехвърлените от самия него дялове в ООД, уважаването на който не би било достатъчно за да се приложи правната последица по чл.30 от ЗТРРЮЛНЦ, без нищожността на договора по чл.129 от ТЗ да е била предмет на иск по чл. 26, ал.1 от ЗЗД , нито на иск по чл. 29, ал.1, предл.3 от ЗТРРЮЛНЦ, а само да е била обсъждана в мотивите на решението относно собствеността.

В случай, че се приеме искът за допустим, се поддържа че първоинстанционното решение по иска по чл.71 от ТЗ е правилно като краен резултат. Излагат се доводи, че искът е недоказан, тъй като Решение № 623/29.07.2016год. на МС не съдържа сочените от ищеца пороци, което да го прави нищожно. Развиват се съображения, че соченото решение на МС не съставлява „ индивидуален

административен акт “ и неговата валидност не може да инцидентно да се преценява в производство по чл.17,ал.2 от ГПК, а че не представлява едностранна сделка по смисъла на чл.44 от ЗЗД и по отношение на него не намират приложение основанията за нищожност по чл.26, ал.1 от ЗЗД. Поддържа се и се излагат доводи, че същото съставлява предварително насрещно волеизявление /намерение / на държавата за сключване на договор за дарение с Община Варна и като такова не е предмет на нормите на чл.26 и след. от ЗЗД и чл.44 от ЗЗД. Така , възражението за нищожност на това стопанско намерение има невъзможен, неурегулиран от правото предмет . Счита се, че волеизявлението на страните по една сделка могат да бъдат порочни и това да се отрази на валидността на сделката , но самите те не могат да бъдат недействителни по критериите на чл.26 - чл.35 от ЗЗД, нито да бъдат нищожни по смисъла на чл. 26, ал.1 и ал.2 от ЗЗД.С оглед на това не може и да бъде доказана нищожността на обективизираното в решението на МС от 29.07.2016год. стопанско намерение. Твърди се , че искът е и неоснователен , тъй като не се установявали по делото твърденията от ищеца нарушения и заобикаляния на закона при вземане на решението на МС от горната дата. Подробни съображения в тази връзка се излагат в писмения отговор, в който се заключава и че решението на МС от 29.07.2016год. е влязло в сила и е било годно да породи предвиденото в него правно действие-сключването между Държавата и Община Варна на договор № 101/09.09.2016год. Поддържа се , че посоченият договор, а не решението на МС легитимира Община Варна като собственик на процесните акции и че въз основа на него Община Варна е вписан като собственик на тези акции в регистрите на „ Централния депозитар“ АД и акционерната книга на „ Международен Панаир Пловдив“ АД. Твърди се , че „ нищожността „ на процесния договор е обоснована от ищеца не с пороци, произтичащи от самия договор, а единствено с твърдяната „ нищожност“ на предхождащото договора решение на МС. Оспорва се нищожността на решението на МС да се разглежда като липса на основание за сключване на договора, тъй като нищожността на волеизявлението на страната при сключване на договора нямало нищо общо с основанието за сключване на този договор. Заявява се , че при евентуално становище за допустимост и основателност на иска по чл.71 от ТЗ би следвало да се разгледа заявеното от Община Варна, „ Пълдин Туринвест“ АД и „ Международен Панаир Пловдив“ АД възражение за че Община Варна е придобила процесните акции по давност.В тази връзка се излагат доводи и съображения , че от момента на тяхното придобиване или поне от датата 20.10.2016год. Община Варна необезпокоявана от никого е упражнявала фактическо владение върху правата, инкорпорирани в процесните акции и същите продължават да са валидно вписани /отразени/ в счетоводните регистри на Община Варна и в Централния депозитар , а и до предявяване на иска, Държавата не била оспорвала тяхното притежание от Община Варна. С оглед на това се твърди, че към датата на завеждане на делото - 14.07.2023год. Община Варна била придобила собствеността върху прехвърлените акции, поради изтекла в нейна полза пет годишна придобивна давност по чл.80 от ЗЗД. Поддържа се , че придобивната давност по чл. 80, изр.1 от ЗС, освен за движимите вещи следва да се прилага и по отношение на поименните акции, като се излагат доводи за това. Оспорва се твърдението на ищеца , че давността е прекъсната като сочените от ищеца за предприети от него действия по връщане на акциите се отричат да съставляват такива, които да прекъсват давността.

По изложените доводи се прави искане за обезсилване на първоинстанционното решение , постановено по иска по чл.71 от ТЗ като недопустимо и за прекратяване на производството по него и при условията на евентуалност- за потвърждаване на решението в посочената му част като правилно и обосновано.

В подаден писмен отговор от „ Пълдин Туринвест“ АД се поддържа, че въззивната жалба срещу първоинстанционното решение, в частта му, с която е отхвърлен иска за прогласяване нищожността на едностранно волеизявление на Община Варна от 12.01.2023год. поради противоречие с императивните норми на Закона за общинската собственост е недопустима и следва да се остави без разглеждане. Сочи се , че след като с решението на СГС е прогласена нищожността на това волеизявление поради противоречието му с разпоредбите на чл. 1, ал.2, чл.2, ал.1, чл.3, ал.2,т.2,чл.6, ал.2,чл.7, ал.1,чл.10, ал.1 и чл. 32, ал.1 от Закона за приватизацията и следприватизационен контрол, то е удовлетворен правния интерес на ищеца и липсва такъв да иска установяване нищожността на това волеизявление на друго , сочено от него при условията на алтернативност или евентуалност, основание. По същата причина за ищеца липсвал правен интерес от произнасяне по твърдяната нищожност на волеизявлението поради противоречието му с нормите на ЗДС- чл.54, ал.3 от ЗДС, дори и да се приемело , че е налице пропуск на съда да се произнесе по това искане . По същество жалбата се определя като неоснователна . Излагат се

доводи , че прехвърлителният ефект на направената от Община Варна и приета от „ Пълдин Туринвест“ АД непарична вноска все още не е настъпил, тъй като вписването увеличението на капитала на „ Пълдин Туринвест“ АД с непаричната вноска не е вписан по партидата на дружеството. От тук се извежда , че сделка по чл.73 между Община Варна и „ Пълдин Туринвест“ АД все още няма –не е приключила и съответно не би могло да се атакува чрез иска по чл.26 от ЗЗД. Акцентира се върху обстоятелството , че предмет на иска по чл. 26 от ЗЗД е само „ едностранното волеизявление на Община варна от 12.01.2023год., но то самостоятелно не водело до извършване на непаричната вноска в капитала на „ Пълдин Туринвест“ АД. Твърди се ,че Държавата не е страна и по никакъв начин не участва в материалните отношения между ответниците- Община Варна и „ Пълдин Туринвест“ АД и че и че атакува, макар и като акционер в „ Пълдин Туринвест „ АД едно предварително волеизявление на друг акционер- Община Варна за предстоящо, за бъдещо сключване на все още неосъществена сделка по чл.73 от ТЗ с трети акционер в същото това дружество,поради което същото няма да е извършено в нарушение на нормите на ЗОС.

Поддържа се също така, че в обжалваната част първоинстанционното решение е недопустимо , доколкото същото е произнесе по иск с недопустим предмет. Развиват се доводи за това ,че волеизявлението на Община Варна от 12.01.2023год. не е едностранна сделка по чл. 44 от ЗЗД,че същото съставлява едно предварително стопанско намерение да се сключи сделка с друг правен субект, че същото , само по себе си , не възникват и не могат да възникнат права и задължения, поради което не може да бъде недействително по критериите на чл.26-чл.35 от ЗЗД и съответно-да бъде нищожно по смисъла на чл.26, ал.1 и ал.2 от ЗЗД. Тъй като искът е с невъзможен предмет и постановеното по този иск решение се явява недопустимо и следва да бъде обезсилено.

Поддържа се също така , че решението е недопустимо и като постановено по иск, предявен при липсата на защитим за ищеца правен интерес. Този извод се прави въз основа дадената от ищеца обосновката относно наличието му на правен интерес от предявяване на иска по чл.26 от ЗЗД и се отрича наличието на такъв,независимо от обстоятелството ,че Държавата притежава 11 607 385 броя безналични поименни акции в „ Международен Панаир Пловдив“ АД . Излагат се доводи , че прехвърлянето на акции от друг акционер / в случая Община варна/ не е поставено в зависимост от съгласието на останалите акционери в дружеството , нито вписването на сделката за непарична вноска в ТРРЮЛНЦ би се отразила върху правата на Държавата като акционер в дружеството. Акции на дружеството са свободно прехвърляеми, държавата, като акционер, нямало право да избира на кого друг акционер да прехвърля своите акции и за нея не настъпвали правни последици от предприетото от Община варна разпореждане с акции. След като при извършване на разпореждането не се засягали права на Държавата и същата не е страна по правоотношението, то липсват накърнени нейни права, които да бъдат предмет на защита с иска по чл.26 от ЗЗД.

Ако се приеме решението, в обжалваната му част, за допустимо се поддържа, че същото е правилно. Твърди се ,че едностранното волеизявление та Община варна от 12.01.2023год. не е извършено в противоречие с императивните норми на ЗОС- чл. 51б, ал.1 от ЗС, чл. 51б, ал.2 от ЗС и поради това ,че е насочено към сделка,която не била предвидена в ЗОС. В тази връзка се излагат доводи , че безналичните акции нямат правата характеристика на движими вещи и не подлежат на регулация от ЗОС, че изискването по чл.51б, ал.2 от ЗОС не се отнася към съгласието , което Общинския съвет е дал за извършване на непарична вноска и че разпоредбите на чл.72-73 и чл.193 от ТЗ очертават специалните правила ,които са приложими за процесния апорт и те били спазени.

По изложените доводи се прави искане въззивната жалба да бъде оставена без разглеждане и при условията на евентуалност- да се обезсили обжалваното решение в обжалваната ме част като недопустимо или да се потвърди като правилно и обосновано.

В подаден от „ Международен Панаир Пловдив“ АД писмен отговор се поддържа , че първоинстанционното решение, постановено по иска по чл. 71 от ТЗ / в която част се обжалва от Министерство на икономиката и индустрията / е недопустимо и се прави искане то да бъде обезсилено, а производството по предявения и разгледан иск по чл. 71 от ТЗ -прекратено. При условията на евентуалност се поддържа ,че решението, в тази му обжалвана част, е правилно и като такова се прави искане да бъде потвърдено. Във връзка с недопустимостта на предявения иск по чл. 71 от ТЗ , водещи до недупостимост и на постановеното по такъв иск решение се препраща към доводите за недопустимост на иска, изложени в отговора на въззивната жалба на „ Пълдин Туринвест“ АД. В допълнение се сочи ,че искът е недопустим и поради това ,че дори и ищецът да бъде признат за собственик на акциите, без постановяване на решение за корекция на вписването в

съответните регистри на „ централен депозитар“ АД няма да се стигне до промени нито в собственика на акциите, нито на притежавания от него брой акции. Това било така ,тъй като процесната сделка с безналични акции е регистрирана в „ Централен депозитар“ АД и имената на новия собственик / Община Варна / са вписани в регистрите на „ Централен депозитар „ АД и в книгата на притежателите на безналични ценни книжа - в случая акционерната книга на дружеството. С оглед на това собственик на тези акции е лицето, вписано в съответните регистри на „ Централен депозитар“ АД от момента на регистрация на сделката. При липса на решение за корекция на вписването, като собственик на процесните акции както по отношение на ищеца, така и по отношение на всяко трето лице и кредиторите, ще се счита Община Варна. С оглед на изложеното се твърди, че за да има правен интерес от предявяването на иска по чл.71 от ТЗ ищецът трябва да установи по съдебен ред и несъществуването на отразеното, вписано в регистъра на ценни книжа обстоятелство във връзка с притежанието на процесните акции и че без предявяване на втория иск, последица от уважаването на който би била вписана държавата като собственик на процесните акции вместо Община Варна, самостоятелното предявяване на иска по чл. 71 от ТЗ се явява недопустим поради липса на защитим чрез него правен интерес.

В писмения отговор се твърди, че предявеният и разгледан иск по чл.71 от ТЗ е недоказан и неоснователен и правилно бил приет за такъв от първоинстанционния съд. В тази връзка се препраща към доводите за това изложени в писмения отговор на „ Пълдин Туринвест“ АД, като се излагат такива във връзка с въведеното в процеса възражение за придобиване на спорните акции от Община Варна , „ Международен Панаир Пловдив“ АД и „ Пълдинг Туринвест“ АД по давност. Макар и първоинстанционният съд да не се бил произнесъл по така наведеното възражение се излагат доводи / с оглед вероятна отмяна на решението по иска по чл.71 от ТЗ/ , че Община Варна е придобила процесните безналични акции на оригинално правно основание-поради изтекла в нейна полза пет годишна придобивна давност и от датата 20.10.2021год. се легитимира като техен собственик по изложените в писмения отговор на „Пълдин Туринвест“ АД доводи. В допълнение се сочи, че през периода от 20.10.2016год. до датата на подаване на исковата молба държавата не била оспорвала по какъвто и да било начин правото на собственост на Община Варна върху спорния пакет акции, нито се е опитвала да упражни което и да било членствено или друго , произтичащо от тях , право , включително и право на глас- в което и да било общо събрание на акционерите. Тоест, от първоначалната регистрация на акциите на дата 20.10.2016год. и до настоящия момент, Община Варна е „ държала „ акциите „като свои“ и непрекъснато била упражнявала фактическата власт върху тях.

Община Варна също е подала писмен отговор на подадената от Министерство на икономиката и индустрията въззивна жалба срещу първоинстанционното решение, в който я определя като неоснователна. В него се твърди и се излагат доводи за това , че Решение № 623/29.07.2016год. на МС е произвело своето действие, тъй като индивидуален административен акт , подлежащ на обжалване, не е било обжалвано и е влязло в сила. Същевременно същото не страдало от твърдените от ищеца пороци , водещи до неговата нищожност и до този правилен извод бил достигнал първоинстанционния съд , осъществявайки по отношение на него косвен съдебен контрол на основание чл.17, ал.2 от ГПК. Дори и да се приемело за вярно твърдението на ищеца , че първоинстанционният съд не бил обсъдил възраженията за нищожност на решението на МС поради заобикаляне на закона и постигане с него на забранен от правната норма резултат /с оглед разпоредбите на ЗПСК/ се сочи , че тези възражения за несъстоятелни с доводи за неприложимост на сочените законови разпоредби. Разпореждането с притежаваните от държавата акции е извършено в полза на Община, а не на юридическо или физическо лице , а нормата на чл. 1 ал.2, т.1 от ЗПСК била императивна . Оспорва се като невярно и твърдението на жалбоподателя, че липсва правна норма и изобщо правна възможност, която да позволява на държавата да дарява свое имущество във формата на договор за дарение и оттам твърдението за порочност на сделката за безвъзмездно прехвърляне на акции. Конституцията на Р България предоставяла на държавата такава възможност с признатото ѝ право да участва в гражданския оборот , което право било коментирано и в Решение на КС № 19/1993год. обн.в ДВ бр.4/1993год. Като несъстоятелно се сочи и оплакването, че направеното безвъзмездно прехвърляне ни било допустимо с оглед разпоредбите на ЗДС . Поддържа се , че в конкретния случай ЗДС не намира приложение, тъй като конкретното разпореждане е осъществено спрямо безналични ценни книжа , които нямат веществен носител, тоест не са материализирани в документ, а издаването и разпореждането с тях се извършва по ред , установен в специален закон , съгласно чл. 137 от ЗППЦК. Кота заключение се сочи , че безвъзмездното прехвърляне от държавата в полза на община Варна на права върху

безналични поименни сделки е позволена от закона сделка, при сключването на която не са допуснати породи, които да водят до недействителността ѝ.

По изложените доводи се прави искане за потвърждаване на първоинстанционното решение/постановено по иска по чл.71 от ТЗ/ като правилно и обосновано.

Срещу първоинстанционното решение, но в ЧАСТТА МУ, с която е признато за установено по предявения от Държавата срещу Община Варна и „ Пълдинг Туринвест“ АД иск с правно основание чл.44 във вр. с чл. 26, ал.1, т.1 от ЗЗД, че извършеното от Община Варна едностранно волеизявление от 12.01.2023год. имащо за предмет даването на съгласие по чл.73, ал.1 от ТЗ за извършване на непарична вноска, съставляваща внасянето на 16 314 600 броя поименни безналични акции, представляващи 29 % от капитала на „ Международен панаир Пловдив“ АД в капитала на „ Пълдинг Туринвест“ АД за нищожно, поради противоречието му с разпоредбите на чл.1, ал.2, чл.2, ал.1, чл.3, ал.3, т.2 , чл.6, ал.2, чл.7, ал.1, чл.10, ал.1 и чл.32, ал.1 от Закона за приватизацията и следприватизационния контрол и в частта за разностите е подадена въззивна жалба вх.№ 88872/12.08.2024год. от „ Пълдинг Туринвест“ АД.

В жалбата се поддържа , че решението, в обжалваната му част, е произнесено по иск с недопустим предмет и по иск, по отношение на който липсва правен интерес за ищеца от неговото предявяване, поради което следва да бъде обезсилено, а производството по делото- прекратено. При условията на евентуалност- ако се приеме, че предявеният иск е допустим, се поддържа че решението е неправилно и следва да бъде отменено , а предявеният иск – отхвърлен като неоснователен, ведно с произтичащите от това последици. Съображенията за недопустимостта на решението по иска по чл.44 вр. с чл.26, ал.1 от ЗЗД са идентични на изложените такива в писмения отговор на „Пълдинг Туринвест“ АД по въззивната жалба на Министерство на икономика и индустрията, подадена срещу първоинстанционното решение, в частта му, с която иска по чл. 44 във вр. с чл. 26, ал.1 от ЗЗД е отхвърлен.

Твърди се , че неправилно първоинстанционният съд е приел ,че едностранното волеизявление на община Варна по чл.73, ал.1 от ТЗ било нищожно поради противоречието му на горепосочените разпоредби на ЗПСК. Поддържа се , че същите са неотнормисими към едностранното волеизявление на Община Варна от 12.01.2023год. насочено към бъдещо сключване на сделката по чл.73 от ТЗ с „ Пълдинг Туринвест“ АД. Те били такива ,дори и да се приемело, че волеизявлението съставлявало едностранна сделка по смисъла на чл. 44 от ЗЗД. Излагат се доводи за това ,че в случая не се касае за „ приватизация на акции- собственост на общината от търговски дружества“ съгласно легалното определение по чл.1, ал.2, т.1 от ЗПСК , поради което сделката по чл.73 от ТЗ изобщо не е предмет на правна регулация на ЗПСК и извършването на непарична вноска юридически е невъзможно да противоречи на нито една от сочените от ищеца разпоредби на този закон. Сочи се , че едностранното волеизявление на Община Варна от 12.01.2023год. е по същество решение на Общински съвет Варна, взето по протокол № 22/ 10.12.2021год. и то не е административен акт, а акт на волеобразуващ орган на юридическото лице –собственик на актив, който актив е предмет на непарична вноска в капитала на акционерно дружество. Когато е опорочена процедурата по свикване на заседанието на ОС или е бил нарушен редът или предвидените квоти или мнозинство за приемане на решението , то това води до незаконосъобразност , а не до нищожност на решението , взети от този орган. Контролът за законосъобразност върху решенията на Общинските съвети не можело да бъде инициирано от трети лица, а от Областния управител, чието правомощие било предвидено в чл. 8, ал.11 от ЗОС във вр. с чл. 45 от ЗМСМА. Преценката за законосъобразност се извършвала в производство по чл.45, ал.4 от ЗМСМА, а не чрез инцидентен съдебен контрол. С оглед на това се твърди ,че ишецът не разполага с правомощието да иницира контрол по законосъобразност на решенията на общинските съвети, поради което тази преценка не можело да извършва в производството по предявения от него иск, а и след изтичане сроковете за това, визиран в чл.149, ал.1 от АПК. Решението на Общинския съвет- Варна било влязло в сила и оспорването му, чрез твърдения че е „ нищожно“ било недопустимо. Отново се излагат доводи за това, че волеизявлението на вносителя на апорнтната вноска се обективира в съгласието на собственика, дадено със съответното описание на вноската и изразеното по единствения предвиден в закона начин: писмена форма с нотариална заверка на подписа-чл.73, ал.1 от ТЗ от органа, представляващ юридическото лице и липсата на съгласие би била налице, ако такова не е дадено в посочената процедура по чл.73, ал.1 от ТЗ. Единствено в тази хипотеза се твърди , че е налице нищожност на паричната вноска поради липса на съгласието на апортиращия /чл.26, ал.2,

предл. 2-ро от ЗЗД/. В случая такова съгласие е дадено и обективизирано в протокол № 22/10.12.2021год.от заседание на Общински съвет – Варна.

В подаден от Министерство на икономиката и индустрията писмен отговор се твърди че подадената от „ Пълдинг Туринвест“ АД въззивна жалба е неоснователна. Несъстоятелни били оплакванията, че първоинстанционният съд се бил произнесъл по недопустим иск и се сочи , че волеизявлението на вносителя на непаричната вноска има характер на едностранна правна сделка. Така бил приел и първоинстанционния съд и приетото било в съответствие с Решение № 175/17.07.2013год. на ВКС по т.д.№ 23/2013год. Соци се ,че предявеният иск по чл.124, ал.1 от ГПК не бил лишен от правен интерес ,защото ищецът твърди ,че е собственик на акциите, а ответникът оспорва и смуцава правото му на собственост с фактически и правни действия.Соци се също така , че ищецът е собственик на 11 607 385 броя поименни безналични акции , представляващи 20.63% от капитала на „ Международен Панаир Пловдив“ АД и с извършеното от Община Варна /също акционер в това дружество / разпореждане с акции се променяло съотношението в разпределението на акциите между акционерите и това водело до правни последици , които се отразявали и на държавата като акционер. Оспорва се твърдението на жалбоподателя за неприложимост на разпоредбите на ЗПСПК .Твърди се ,че разпореждането с притежаваните от Община Варна акции в капитала на „ Международен Панаир Пловдив“ АД е следвало да се реализира посредством способа продажба, уреден в специалните правила в чл.1, ал.2 и след. От ЗПСК и използвания в случая способ- апорт било незаконосъобразен било и в нарушение на ч.1, ал.2,чл.2,ал.1,чл.3,ал.3,т.2,чл.6,ал.2,чл.7,чл.10, ал.1 и чл.32, ал.2 от ЗПСПК. Несъблюдаването на тези норми рефлектирало върху действителността на едностранната сделка по чл.73, ал.1 от ТЗ и отгук- върху върху апорта. Несъстоятелно било и оплакването , че министъра на икономиката и индустрията не бил органа, на когото законът е възложил контрол върху актовете на общинските съвети. Доводите за това са основани на разпоредбата на чл. 13 от закона за публичните предприятия и решение № 471/13.07.2023год. на МС. Поддържа се ,че е допустимо осъществяването на косвен контрол от гражданския съд за законност по отношение на актовете и действията на административните актове /Решение № 2/14.02.2023год. по к.д.№ 1/2022год. на КС, независимо от вида на разглеждания правен спор и приложимия процесуален ред. Оспорва се допустимостта на подадената въззивна жалба срещу решението в частта за разноските, с оглед неразвилото се производство по чл. 248 от ГПК. С твърдения, че в обжалваната му част първоинстанциното решение не страда от твърдените от жалбоподателя пороци,се прави искане то да бъде потвърдено като правилно и обосновано.При отхвърляне на въззивната жалба се прави искане за присъждане на направените във въззивното производство разноски.

Останалите страни не са подали писмен отговор .

За да се произнесе по доводите във въззивните жалби, включително и по повдигнатите в тях твърдения за частична недопустимост на подадената от Държавата ,чрез министъра на икономиката и индустрията въззивна жалба и тези за недопустимост на обжалваното решение , настоящия състав на въззивната инстанция съобрази следното :

Пред СГС е депозирана искова молба от Министъра на икономиката и индустрията , в качеството му на процесуален субституент на държавата срещу Община Варна с искане както следва : 1. Да се прогласят на основание чл.124, ал.1 от ГПК за нищожни т.1,б.“ Б“ от Решение № 623 от 29.07.2016год. на МС за даване на съгласие за безвъзмездно прехвърляне на Община варна на собствеността върху притежаваните от държавата акции от капитала на „ Международен панаир Пловдив“ АД и на сключения на негова основа Договор № 101/09 .09.2016год. за безвъзмездно прехвърляне на 16 314 400 поименни акции, представляващи 29 % от капитала на „ Международен панаир Пловдив“ АД от държавата в полза на Община варна, 2: да се признае за установено на основание чл.124, ал.1 от ГПК по отношение на Община варна , че държавата е собственик на посочените 16 314 400 поименни акции, представляващи 29 % от капитала на „ Международен Панаир Пловдив“ АД и 3 : да се прогласи на основание чл.124, ал.1 от ГПК във връзка с чл.26, ал.1 от ЗЗД във вр. с чл. 54,ал.3 от ЗДС и чл.51б, ал.1 и 2 от ЗОС за нищожен апорт на 16 314 400 поименни акции,представляващи 29 % от капитала на „ Международен Панаир Пловдив“ АД в капитала на „ Пълдинг Туринвест“ АД, заявен за вписване по партидата на „ Пълдинг Туринвест“ АД със заявление с вх.№ 20230522085240.

В исковата молба се сочи ,че „ Международен Панаир Пловдив“ АД е държавно дружество,включено в списъка-приложение към чл.3, ал.1 от ЗПСПК,че държавното участие в това дружество не се счита за обявено за приватизация, а включването му в списъка е до приемане

на стратегия за развитие на дружеството. Сочи се също така ,че такава стратегия е приета с Решение № 773/10.11.2006год. на МС, в която е прието че не по-малко от 51% от капитала на дружеството следва да останат държавна собственост, а не повече от 49% може да са общинска или частна собственост при отчитане значението на панаира за българската икономика. Твърди се ,че към 29.06.2016год. държавата е собственик на 49.63% от капитала на „ Международен панаир Пловдив“ АД и че въпреки стратегията , на тази дата , било взето Решение № 623/29.06.2016год. на МС държавата безвъзмездно да прехвърли 16 314 400 безналични поименни акции,представляващи 29 % от капитала в полза на Община Варна и 11 607 385 безналични поименни акции, представляващи 20.63% от капитала на Община Пловдив. Сочи се ,че Община Варна е приела това безвъзмездно разпореждане с Решение № 453-4 от протокол № 10/04.08.2016год. на Общинския съвет, а кметът на Община Варна е сключил с държавата договор № 101/09.09.2016год. за безвъзмездното прехвърляне на горепосочените акции. В последствие с Решение 768-3-1 по протокол № 22/10.12.2021год. на Общински съвет-Варна е дадено съгласие Община Варна да стане акционер в „ Пълдин Туринвест“ АД като внесе непарична вноска в капитала на това дружество 16 314 400 безналични поименни акции. Твърди се , че решението за апортиране на акциите в „ Пълдин Туринвест“ АД е взето с 28 гласа от общо 51 и че на 09.01.2023год. на проведено ОС на акционерите на „ Пълдин Туринвест“ АД са взети решения за увеличаване на капитала от 177 984 899 лева на 194 299 2999 лева чрез непарична вноска от Община Варна- 16 314 400 безналични поименни акции, за увеличение на капитала под условие- че новоиздадените акции ще бъдат записани от Община Варна и за изменения на устава на дружеството. Сочи се ,че съгласно решението на общото събрание на акционерите от 12.01.2023год. Община Варна е записала всичките 16 314 400 акции и че подаденото заявление за вписване на непаричната вноска по партидата на „ Пълдин Туринвест“ АД В ТРРЮЛНЦ , но по същото бил постановен отказ.

В исковата молба се сочи ,че при вписване на апорта Община Варна ще получи 16 314 400 поименни налични акции, представляващи малко над 8 % от капитала на „ Пълдин Туринвест“ АД и ще има значително по-малка тежест като акционер при взимане на решенията. Така „ Пълдин Туринвест“ АД ще получи водеща роля в управлението на „ Международен панаир Пловдив „ АД като собственик на 79.36% от неговия капитал , ще има мнозинство при взимане на решенията и по този начин се дава приоритет на частния интерес пред обществения интерес. Възможността за контрол върху дейността на „ Международен панаир Пловдив“ АД ще бъде значително намалена в разрез със стратегията за развитието на дружеството.

С оглед на така изложеното в исковата молба се поддържа , че РМС № 623/29.06.2016год. е нищожно поради противоречието му с ЗПСК и ЗДС, както и нищожно поради заобикаляне на закона , доколкото с него се избягват ограниченията на ЗПСК. В исковата молба се твърди нищожност и на Договор № 101/09. 09.2016год. за безвъзмездно прехвърляне на акции като сключен без основание поради нищожност на РМС № 623/29.06.2016год. С оглед твърдяната нищожност на Решението на МС и нищожността на сключения въз основа на него договор № 101 се поддържа, че прехвърлителния ефект не бил настъпил и 16 314 400 поименни акции , предмет на разпоредителната сделка, не са преминали в собственост на Община Варна и по тази причина държавата и към настоящия момент продължава да е техен собственик. Поддържа се също така, че апортът е нищожен поради противоречие с материалния закон съгласно чл. 26, ал.1 от ЗЗД. Твърди се, че с него за нарушени ограниченията на ЗСПК и стратегията за развитие на „ Международен Панаир Пловдив „ АД. Същият бил извършен в нарушение на чл.51б, ал.1 от ЗОС , чл. 51б, ал.2 от ЗОС и чл.34, ал.4 от ЗОС, както и в нарушение на чл. 54, ал.3 от ЗДС.

В изпълнение указанията на съда , дадени в разпореждане № 5005/17.07.2023год., ищецът е депозирал молба вх.№ 71532/31.07.2023год. , в който изрично е посочил, че нищожността на т.1,буква „ Б“ от Решение № 623/29.07.2016год. се заявява като порок на сложния и смесен фактически състав по сключване на договора от 09.09.2016год. за безвъзмездно прехвърляне на 16 314 400 броя поименни акции и че вместо иск за установяване нищожността на договора от 09.09.2016год. се въвежда възражение за нищожност на този договор. Уточнява също така ,че предмет на иска по чл. 124 от ГПК вр. с чл. 26, ал.1 от ЗЗД е апорта като сделка , която подлежи на вписване в ТРРЮЛНЦ, но поражда действие преди вписването. Разяснил е , че сделката съществува от момента на съвпадане на волеизявленията на страните и че вписването е условие за пораждане на прехвърлителното действие, но сделката съществува преди това. Посочил е също така , че прогласената нищожност на вписването на непаричната вноска няма за последица нищожност на

апорта, ако с влязло в сила решение не е прогласена нищожността на апорта като сделка чрез иск по чл. 26 от ЗЗД поради пороци на волеизявлението, в който смисъл било възприетото в Решение № 20 от 04.06.2012год. по т.д.№ 1084/2010год. на ВКС.

В депозирана ДИМ и по повод възраженията на ответниците във връзка с твърдяна от тях неяснота да кои волеизявления от фактическия състав на апорта се отнасяли твърденията за нищожност, ищецът е уточнил, че порочното волеизявление е това на Община Варна и че доколкото апортът е сделка, включваща волеизявление на лицето, което извършва непаричната вноска, порокът в това волеизявление води до порок на самата сделка. В ДИМ ищецът е взел отношение и по възраженията на ответниците за недопустимост на иска, излагайки съображения за наличие на правен интерес на държавата да иска прогласяване нищожността на апорта, въпреки че същият не е вписан.

От така изложеното в исковата молба, уточняващата молба, а и в допълнителната искова молба е изводимо, че първоинстанционния съд е бил сезиран с два иска за следното: 1. За признаване за установено на основание чл. 124, ал.1 от ГПК вр. с чл.71 от ТЗ, че Държавата има качеството акционер като носител на правата върху 16 314 400 броя поименни безналични акции, представляващи 29 % от капитала на „Международен Панаир Пловдив“ АД и 2. За установяване /прогласяване / на основание чл. 26, ал.1, предл.1 от ЗЗД нищожността на апортна сделка, имаща за предмет извършването от Община Варна на непарична вноска, представляваща внасянето на 16 314 400 броя поименни безналични акции, представляващи 29 % от капитала „Международен Панаир Пловдив“ АД в капитала на „Пълдинг Туринвест“ АД.

По втория, предявен от Държавата, представлявана от Министъра на икономиката и индустрията, иск по чл. 124, ал.1 от ГПК във връзка с чл. 26, ал.1, предл.1 от ЗЗД първоинстанционния съд се е произнесъл с обжалваното в настоящото производство решение, с което е признато за установено по предявения от Държавата срещу Община Варна и „Пълдинг Туринвест“ АД иск с правно основание чл.44 във вр. с чл. 26, ал.1, т.1 от ЗЗД, че извършеното от Община Варна едностранно волеизявление от 12.01.2023год. имащо за предмет даването на съгласие по чл.73, ал.1 от ТЗ за извършване на непарична вноска, съставляваща внасянето на 16 314 600 броя поименни безналични акции, представляващи 29 % от капитала на „Международен панаир Пловдив“ АД в капитала на „Пълдинг Туринвест“ АД за нищожно, поради противоречието му с разпоредбите на чл.1, ал.2, чл.2, ал.1, чл.3, ал.3, т.2, чл.6, ал.2, чл.7, ал.1, чл.10, ал.1 и чл.32, ал.1 от Закона за приватизацията и следприватизационния контрол и е отхвърлен иска в частта, с която се претендира нищожност поради противоречие с императивните норми на закона за общинската собственост.

Предмет на делото е спорното материално право, индивидуализирано от ищеца с основанието и петитума на исковата молба. Съдът е длъжен да определи правната квалификация на спорното право съобразно въведените от ищеца твърдения и заявеното искане. Когато в нарушение на принципа на диспозитивното начало съдът се е произнесъл по предмет, с който не е бил сезиран, когато е определил предмета на делото въз основа на обстоятелства, на които страната не се е позовала, решението е недопустимо, тъй като е разгледан иск на непредявено основание. Когато съдът се е произнесъл по предмет, за който не е бил сезиран или е определил предмета на спора въз основа на обстоятелства, на които ищецът не се е позовал и е уважил искане, каквото не е било направено, произнасянето му е недопустимо/така Решение № 50116/07.10.2022год. по т.д. № 2366/2021год. на ВКС/.

В случая, при постановяване на обжалваното съдебно решение по иска по чл. 124, ал.1 от ГПК вр. с чл. 26, ал.1 от ЗЗД, първоинстанционният съд не се е произнесъл по предмета на делото, очертан от обстоятелствената част и петитума на исковата молба. С обжалваното решение първоинстанционният съд се е произнесъл по иск за установяване нищожност на едностранното волеизявление имащо за предмет даването на съгласие по чл.73, ал.1 от ТЗ от ответника Община Варна за извършване на непарична вноска, съставляваща внасянето на 16 314 400 броя поименни безналични акции, представляващи 29 % от капитала на „Международен Панаир Пловдив“ АД в капитала на „Пълдинг Туринвест“ АД, с каквото иск не е бил сезиран, т.е. СГС не се е произнесъл по предявения иск. Ищецът ясно и точно е формулирал петитум на исковата молба за прогласяване нищожността на апорта на 16 314 400 поименни акции, представляващи 29 % от капитала на „Международен панаир Пловдив“ АД в „капитала на „Пълдинг Туринвест“ АД, заявен за вписване по партидата на последното дружество със заявление вх.№ 20230522085240, при изложени в обстоятелствената част за порок във волеизявлението едната страна по сделката- това

на Община Варна. Заявеният петитум на исковата молба определя пределите на търсената съдебна защита от ищеца срещу ответника. В конкретния случай с оглед наведените в обстоятелствената част на исковата молба факти и обстоятелства и заявения петитум на исковата молба се налага категоричен извод, че ищецът е предявил срещу Община Варна и „ Пълдин Туринвест“ АД иск за прогласяване нищожността на апортната сделка , а в случая с диспозитива на обжалваното решение СГС се произнася по иск за прогласяване на извършеното от Община Варна едностранно волеизявление от 12.01.2023год. имащо за предмет даването на съгласие по чл.73, ал.1 от ТЗ за извършване на непарична вноска съставляващо внасянето на 16 314 400 броя поименни безналични акции,представляващи 29 % от капитала на „ Международен панаир Пловдив“ АД в капитала на „ Пълдин Туринвест“ АД, какъвто не е предявен.

В случая не е налице хипотеза на неправилно дадена правна квалификация на предявения иск, нито на постановено решение по нередовна искова молба . Както се посочи по-горе в исковата молба са изложени твърдения за нищожност на апортната сделка поради порок на волеизявлението на вносителя на непаричната вноска и в съответствие на тези твърдения се явява и формулирания петитум / изменения в който не е въведен по надлежния ред/, а той е за прогласяване нищожността на апорта , а не на волеизявлението на вносителя на непаричната вноска.

Горното дава основание на настоящия състав на въззивната инстанция да приеме ,че първоинстанционният съд не е разгледал предявения иск, така както е заявен по петитума на исковата молба, поради което е постановил недопустимо решение по иска по чл. 124, ал.1 от ГПК във вр. с чл. 26, ал.1 от ЗЗД .

С оглед на изложените аргументи и без да се обсъждат доводите по същество във въззивните жалби на основание чл.270, ал.3, изр.3-то от ГПК решението на СГС, в горепосочената му част, следва да бъде обезсилено като недопустимо, а делото, в тази му част, следва да се върне на СГС за ново разглеждане от друг състав, който да се произнесе по действително предявения иск с правно основание с чл. 26, ал.1 от ЗЗД, а именно – за прогласяване нищожност на апорта на 16 314 400 броя поименни акции, представляващи 29 % от капитала на „ Международен панаир Пловдив“ АД , извършен от Община Варна в капитала на „ Пълдин Туринвест“ АД .

Първият предявен от Държавата, представлявана от министъра на икономиката и индустрията иск, по който се е произнесъл СГС с обжалваното в настоящото производство решение е за признаване за установено на основание чл. 124, ал.1 от ГПК вр. с чл.71 от ТЗ , че Държавата има качеството акционер като носител на правата върху 16 314 400 броя поименни безналични акции, представляващи 29 % от капитала на „ Международен Панаир Пловдив“ АД .

В исковата молба ищецът е изложил твърдения , че по силата на сключен на 09.09.2016год. договор № 101 , държавата е прехвърлила безвъзмездно на Община Варна 16 314 400 безналични поименни акции, представляващи 29 % от капитала на „ Международен панаир Пловдив“ АД и това е станало в изпълнение на Решение на министерски съвет № 623/29.06.2016год. Посочил е , че сделката не е породила желанния транслативен ефект и акциите, предмет на сделката не са преминали в притежание на Община Варна поради нищожността както на Решение № 623/29.06.2016год. на МС ,така и на сключения договор № 101. Ищецът е посочил , че „ Международен панаир Пловдив“ АД е държавно дружество, което е включено в списъка-приложение към чл. 3, ал.1 от Закона за приватизацията и следприватизационния контрол до приемането на стратегия за развитие на дружеството, която била приета с решение № 773/10.11.2006год. на МС. Посочил е също така , че МС е взел решение държавата да се разпoredи с всички акции от капитала на „ Международен панаир Пловдив“ АД / Решение № 623/, което безвъзмездно разпoredждане било прието с Решение № 453-4 от протокол № 10 от 04.08.2016год. на Общински съвет, а в последствие сключен и договора за безвъзмездно прехвърляне на акциите. Разяснил е , че с решение № 638-2 по протокол № 18 от 02.05.2017год. Общински съвет Варна е дал съгласие за безвъзмездно прехвърляне на 16 314 400 безналични поименни акции, представляващи 29 % от капитала на „ Международен панаир Пловдив“ АД на държавата, но въпреки възлагането , кметът на Община Варна и до настоящия момент не бил сключил договор с държавата за тяхното прехвърляне. При така изложените факти, ищецът е поддържал, че Решение на МС № 623/29.06.2016год. е нищожно, тъй като било насочено към разпoredждане с притежавани от държавата акции от капитала на „ Международен панаир Пловдив“ АД, което дружество е включено в забранителния списък за приватизация по чл.3, ал.1 от ЗПСК и приватизацията му била възможна само след приемане на стратегия за развитие на дружеството и съобразно тази

стратегия. Поддържал е нищожност на решението на МС и поради несъобразяването му с приетата с решение на МС № 773/10.11.2006год. стратегия за приватизация. Поддържал е нищожност на решението на МС и като противоречащо на разпоредбите на ЗДС, предвиждащи възможност за държавата да се разпорежда безвъзмездно със свои активи само в предвидените в ЗДС случаи. Такава възможност не предвиждал и ЗПСК, поради което решение № 632 на МС било без правно основание и като такова – нищожно. Посочил е, че липсата на възможност за безвъзмездно разпореждане се следвала и от разпоредбата на чл. 54, ал.1 от ЗДС, която предвиждала безвъзмездно прехвърляне единствено на имоти- частна държавна собственост в полза на общините. Решение № 632 на МС не било съобразено и с изискването и на чл.14, ал.2 от ЗДС, тъй като с него по никакъв начин не се защитавали интересите на държавата. Поддържал е също така, че дори и да се приемело, че безналични акции биха могли да се прехвърлят безвъзмездно, то изискванията на ЗДС в тази връзка не били спазени, тъй като прехвърлянето на акции не било свързано с функциите на община Варна, нито пък с някакви нужди от местно значение. Не била спазена и процедурата по чл. 54, ал.2 от ЗДС, тъй като приложението ѝ предпоставяло инициатива от страна на общината за такова прехвърляне, каквото в случая не била проявена от Община Варна. Ищецът е поддържал, че решението на МС било нищожно и поради заобикаляне на закона, доколкото с него се избягвали ограниченията на ЗПСК за приватизация на „Международен панаир Пловдив“ АД. Според ищеца поради нищожността на Решение № 623 от 29.06.2016год., сключеният между държавата и Община Варна договор № 101 от 09.09.2016год. за безвъзмездно прехвърляне на акции се явявал без правно основание. Заявил е, че след като МС е нямал правно основание да вземе решение за безвъзмездно прехвърляне на акции, но и министърът на икономиката не е имал основание да сключи договор с такъв предмет.

По така предявения иск първоинстанционният съд се е произнесъл с обжалваното в настоящото производство решение, като го е отхвърлил като неоснователен.

За да отхвърли иска СГС е приел, че с договора от 09.09.2016год. Държавата валидно е отчуждила правата си върху 16 314 400 броя поименни безналични акции, представляващи 29 % от капитала на „Международен панаир Пловдив“ АД в полза на Община Варна, поради което и при липса на доказателства тези акции да са били обратно придобити от Държавата, то техен актуален притежател се явява Община Варна. Приел е, че сделката по прехвърляне на акциите не е нищожна поради противоречие или заобикаляне на закона / чл.26, ал.1, предл. 1 и предл.2 от ЗЗД/, че по отношение на договора са неприложими процедурите и правилата разписани в Закона за приватизацията и следприватизационния контрол, че договорът от 09.09.2016год. съставлява типичен договор за дарение и доколкото не са вещи или вещни права, сделките с тях не попадат в приложеното поле на чл. 54, ал.1 от ЗДС. Приел е, че договорът за дарение на безналични поименни акции в случая има смесен характер, тъй като наред с гражданско-правния акт-подписване на сделката е необходимо преди това да е налице издаване на индивидуален административен акт /решение/ от компетентния за това орган / МС на Р България/ и след като такова решение /съгласие / е налице-Решение № 623 от 29.07.2016год., а и съгласие на от Общински съвет – Варна за безвъзмездно придобиване на акциите, то фактическият състав по сключване на сделката е наличен и е произвел желаните от страните ефект- прехвърляне на акциите от държавата на Община- Варна. Обосновал е и несъстоятелността на наведените от ищеца доводи за нищожност на решението на МС от 29.07.2016год. При осъществяване по реда на чл. 17, ал.2 от ГПК инцидентен съдебен контрол върху Решение № 623 на МС като административен акт, е отрекъл наличието на пороци, опорочаващи неговата валидност.

В тази му обжалвана част, решението на СГС е валидно, допустимо и правилно като краен резултат. Изложените от първоинстанционния съд мотиви за неоснователност на предявения установителния иск частично се споделят от настоящия състав на въззивната инстанция, която препраща към споделените такива на основание чл. 272 от ГПК. За да прецени основателността на наведените във въззивната жалба на Министерство на икономиката и индустрията оплаквания съдът съобрази очертаващата се от събраните по делото, фактическа обстановка, а именно :

В решение № 623/29.07.2016год. на МС на Р България е обективизирано съгласие за безвъзмездно прехвърляне от държавата чрез министъра на икономиката на собствеността върху притежаваните от държавата 27 921 785 броя безналични акции с номинална стойност 1 лев всяка, представляващи 49.63 на сто от капитала на „Международен панаир Пловдив“ АД както следва : а/ на Община Пловдив- 11 607 385 броя акции, представляващи 20.63 на сто от капитала на „Международен панаир Пловдив“ АД и б/ на Община Варна -16 314 400 броя акции,

представляващи 29 на сто от капитала на „ Международен панаир Пловдив „ АД. Със същото решение е възложено на министъра на икономиката да сключи договор за безвъзмездно прехвърляне на собствеността върху акциите , съответно с кмета на Община Пловдив и с кмета на Община Варна. Посочено е , че така взетите решения влизат в сила, при условие , че Общинския съвет на Община Пловдив и община Варна вземат решения за даване на съгласие за безвъзмездното придобиване на акциите и след получаване на съгласие от Агенция за приватизация и следприватизационен контрол по чл.28, ал.7 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол.

На проведено на 04.08.2016год. заседание на общински съвет – Варна е взето решение /т. 453-4/ за даване на съгласие за безвъзмездно придобиване от Община варна на 16 314 400броя акции,представляващи 29 на сто от капитала на „ Международен панаир Пловдив" АД, както и за упълномощаване на кмета на Община Варна да сключи договор за прехвърляне на собствеността върху гореописаните акции с министъра на икономиката, както и да извърши всички правни и фактически действия за регистрацията на новопридобитите акции в Централния депозитар.

На 09.09.2016год. между държавата, чрез министъра на икономиката и Община Варна , представлявана от Кмета е сключен договор , по силата на който държавата прехвърля безвъзмездно на Община варна 16 314 400 обикновени, безналични , поименни акции , всяка с номинална стойност 1 лев, представляващи 29 % от капитала на „Международен панаир Пловдив“ АД, а приобретателят- Община Варна приема безвъзмездно прехвърлените ѝ акции, ведно с всички произтичащи от тях права и задължения.

На заседание на Общински съвет –Варна от 02.05.2017год. е взето решение за даване на съгласие по чл.28, ал.7 от закона за приватизация и следприватизационен контрол за безвъзмездно прехвърляне от Община Варна на Държавата чрез министъра на икономиката на 16 314 400броя безналични акции , всяка от тях с номинална стойност 1 лев, представляващи 29 % от капитала на „ Международен Панаир Пловдив „ АД, заедно с произтичащите от това последици, както и за упълномощаването на Кмета на Община варна да сключи договор за безвъзмездно прехвърляне на собствеността върху акциите с министъра на икономиката,както и да извърши всички други правни и фактически действия за прехвърляне на акциите.

По делото е налична справка от Централния депозитар с изх.№ 01-2016-2615/21.10.2016год. за собствеността на Община варна към дата 20.10.2016год. върху финансови инструменти, в случая 16 314 400 акции от капитала на „ Международен панаир Пловдив „ АД.

На заседание на Изпълнителния съвет на агенцията за приватизация и следприватизационен контрол е взето решение / обективизирано в протоколно решение № 4274 от 24.08.2016год./ за одобряване доклада на екипа от 24.08.2016год., изготвен във връзка с постъпило искане от Министерство на икономиката от 14.07.2016год. за даване на съгласие по реда на чл.28, ал.7 от ЗПСК за намаляване на държавното участие в „ Международен панаир Пловдив“ АД и решение № 623 от 29.юли 2016год. на МС и за даване на съгласие , във връзка с решение № 623 от 26.07.2016год. на МС, за намаляване на държавното участие в капитала на „ Международен панаир Пловдив „ АД.

С Решение № 773 от 10.11.2006год. на МС на Р България е приета стратегия за развитие и реструктуриране на „ Международен панаир „ ЕАД. Дадено е съгласие на министърът на икономиката и енергетиката в качеството му на упражняващ правата на държавата като едноличен собственик на капитала на „ Международен панаир“ ЕАД да вземе решение за увеличаване на капитала на дружеството чрез извършване на непарична и / или парична вноска от посочено от Общински съвет Пловдив дружество след изпълнение на няколко условия , едни от които са : а/ държавното участие в капитала на „ Международен панаир“ АД не може да бъде по-малко от 51 на сто и г/ в устава на „ Международен панаир“ ЕАД да се предвиди ,че не може да се намалява акционерното участие на държавата , както и да се извършват изменения и допълнения на устава на дружеството без предварително съгласие на държавата, докато е акционер, дадено от съответния министър, упражняващ правата на държавата съобразно отрасловата му компетентност .

Основавайки се на установената по делото фактическа обстановка, настоящият въззивен състав намира за правилен и обоснован извода на първоинстанционния съд за неоснователност на наведените от ищеца доводи за нищожност на процесната прехвърлителна сделка, обективизирана в договор № 101 от 09.09.2016год. като сключена без правно основание, а именно - въз основа на

нищожно поради противоречие със закона и поради заобикаляне на закона РМС № 623/29.06.2016год. Дори и да не бъдат споделени доводите на първоинстанционния съд, въз основа на които е приел, че правилата и процедурите на Закона за приватизацията и следприватизационния контрол, а и на разпоредбите на ЗДС, не могат да бъдат приложени към преценката за действителност към процесната сделка, крайният му извод, че обсъжданите РМС и договор за безвъзмездно прехвърляне на акции не страдат от сочените от ищеца пороци водещи до нищожността им, се споделя напълно от настоящия съдебен състав.

В ЗПСК е въведен специален режим за разпореждане от страна на държавата с дялове и акции в търговски дружества, по отношение на което е открита процедура по приватизация. В закона / чл. 3, ал.1 / изрично е установено принципното положение, че „държавното участие в капитала на всички търговски дружества се счита обявено за приватизация от момента на влизане в сила на закона, в случая 19.03.2002год., но е въведено и едно изключение от този принцип- той да не важи по отношение на търговски дружества, които са включени в списъка –приложение № 1 по този закон. Данните по делото безспорно сочат, че „Международен панаир Пловдив „ АД е било включено в забранителния списък за приватизация по чл. 3, ал. 1 от ЗПСК, но е изключен от него считано от 15.02.2013год. /Приложение № 1 към чл. 3, ал.1 от ЗПСК към изменение на ЗПСК, обнародвано в ДВ бр.15 от 15.02.2013год./ . Към момента на вземане на Решение № 623 на МС - 29.06.2016год. , към момента на влизането му в сила, а и към датата на сключване на процесния договор № 101- 09.09.2016год. акциите, които държавата е притежавала в „Международен панаир Пловдив“ АД не са били „изключени от гражданския оборот“, по която причина разпореждането с тях да е опорочено до степен на нищожност.

С изключването на „Международен панаир Пловдив „ АД от забранителния списък през 2013год. и по силата на закона / чл. 3, ал.1 от ЗПСК/ дружеството се счита обявено за приватизация. Така, по отношение разпоредителната власт на държавата с правата ѝ върху дялове и акции в това дружество, безспорно намират приложение правилата и процедурите разписани в ЗПСК. Наличието на специален закон, уреждащ разпореждането на държавата с акции и дялове, притежавани от нея в търговско дружество, спрямо което е открита процедура по приватизация, дерогира общите правила за разпореждане на държавата с притежавано от нея имущество, дори и при допускане че коментираната сделка попада в приложното поле на чл. 54, ал.1 от ЗДС. При наличие на специални норми, единствено несъответното на тях разпоредително действие или тяхното заобикаляне би направило това действие нищожно на основание чл. 26, ал.1 и ал.2 от ЗЗД.

В чл. 28, ал. 1 от ЗПСК / в релевантната редакция обн. в ДВ бр.18/2010год. в сила от 05.03.2010год. / е въведена забрана търговски дружества с повече от 50 на сто държавно или общинско участие в капитала и на търговски дружества, чиито дялове или акции са собственост на търговско дружество с повече от 50 на сто държавно участие в капитала, с изключение на включените в списъка по чл. 3, ал. 1, съответно в списъка по чл. 3, ал. 2, изречение второ, да извършват разпоредителни сделки с дълготрайни активи на дружеството, сключване на договори за придобиване на дялово участие, за наем, за съвместна дейност, за кредит, за обезпечаване на вземания, както и поемане на менителнични задължения, освен с разрешение на Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол, съответно на общинските съвети. Аналогична забрана, но по отношение намаляване на държавното и общинско участие в капитала на търговските дружества, обявени за приватизация се съдържа в чл. 28, ал. 7 от ЗПСК. Забраната безспорно важи и по отношение на „Международен панаир Пловдив“ АД и то от момента на изключването на дружеството от забранителния списък по чл. 3, ал. 1 от ЗПСК.

С обсъжданото РМС № 623 е дадено съгласие за безвъзмездно прехвърляне на акции на държавата от капитала на „Международен панаир Пловдив „ АД на Община Пловдив ,респ. на Община Варна, което безспорно води на извод, че последица от него е намаляване участието на държавата в капитала на обявеното за приватизация дружество, тоест попада в приложното поле на забраната по чл.28, ал.7 от ЗПСК. Въведената обаче забрана както в чл. 28, ал.1 от ЗПСК, така и в чл. 28, ал.7 от ЗПСК не е абсолютна, доколкото е предвидено тя да бъде преодолявана със съгласие на Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол. В случая такова съгласие е налице и то е обективизирано в Протоколно решение № 4274/24.08.2016год. на УС на Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол. Изрично в решението е посочено, че съгласието касае предвиденото в Решение № 623/29.07.2016год. на МС намаляване на държавното участие в капитала на „Международен панаир Пловдив „ АД. При наличие на изискуемото се по закон съгласие на Агенция за приватизация и следприватизационен контрол се явява несъстоятелно

твърдението на ищеца за нищожност на ищеца за противоречие на Решение № 623/29.07.2016год. на МС с разпоредбата на чл. 28, ал.7 от ЗПСК. Действително такава възражение за нищожност на коментираното решение на МС не е изрично въведено в исковата молба , но настоящият съдебен състав счита за необходимо да го обсъди с оглед общото заявеното от ищеца възражение за нищожност на РМС поради противоречието му с нормите на ЗПСК, както и предвид изложените доводи в тази връзка във въззивната жалба.

Решение № 623/29.07.2016год. на МС е от дата 29.07.2016год., а съгласието на Агенция за приватизация и следприватизационен контрол е обективизирано в протокол от 24.08.2016год. , тоест почти месец по-късно , но това не опорочава неговата валидност. В РМС изрично е посочено , че влиза в сила при условие че Общинския съвет на Община Пловдив и на Община Варна вземат решения за даване на съгласие за безвъзмездното придобиване на акциите и след получаване на съгласие от Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол. Тоест, действието на РМС е обусловено и от наличието на съгласие от Агенцията по приватизация и следприватизационен контрол , каквото в случая е налице.

И двете въведени в чл. 28, ал.1 от ЗПСК и в чл. 28, ал.7 от ЗПСК забрани безспорно целят да обезпечат разпореждането с имущество на обявените за приватизация търговски дружество по предвидения в специалния закон ред и процедури . Като изключение от тях следва да разглежда извършването на разпоредителни действия с имущество ,респ. намаляване държавното участие в капитала на търговските дружество при дадено съгласие от Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол. В цитираните разпоредби липсва конкретизация на забранените сделки за разпореждане с имуществото на обявеното за приватизация дружество,респ. липсва конкретизация на забранените сделки, чрез които се достига до намаляване държавното участие в капитала на такова дружество, откъдето следва че с разрешение /съгласие / на Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол е допустимо не само за възмездно , но и безвъзмездно разпореждане с имущество и акции на обявеното за приватизация търговско дружество. С оглед на изложеното се явяват несъстоятелни доводите на ищеца за нищожност на коментираното РМС поради противоречието му с императивните разпоредби на ЗПСК, регламентиращи реда ,по който може да се извърши разпореждане с акции на „ Международния панаир Пловдив „ АД и относно вида на разпоредителната сделка .

Допълнителен аргумент в подкрепа на горните изводи настоящият съдебен състав намира и в мотивите към проекта на Закона за приватизацията и следприватизационния контрол. От тях е изводимо намерението на законодателя в разпоредбата на чл. 28, ал.1 от ЗПСК, в частност чл. 28, ал.7 от ЗПСК да въведе едно изключение от предвидените в ЗПСК процедура и ред за продажба на активи, респ. акции на обявените за приватизация търговски дружества с държавно или общинско участие с цел да бъде регламентирана възможността със съгласие /разрешение / на органа, осъществяващ приватизационната продажба- Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол , в рамките на приватизационната процедура и преди дружеството да бъде приватизирано , принципалът на търговското дружество да се разпорежи с негов актив/и. В тази хипотеза е прието за допустимо приватизацията на търговското дружество да продължи, но без отчуждения актив при знание от страна на органа за приватизация , доколкото именно той е органът, даващ съгласие за това разпореждане.

С оглед на всичко изложено и при споделяне на останалата част от мотивите на първоинстанционния съд, настоящият съдебен състав счита, че коментираното РМС не страда от твърденията от ищеца пороци, които да го определят нищожно на основание чл. 26, ал.1,предл. 1 от ЗЗД. С оглед на това и сключеният въз основа на това решение договор № 101 / 09.09.2016год. за безвъзмездно прехвърляне на акции не е лишен от основание, който извод се прави при съобразяване, че единственият надлежно заявен довод за нищожност на процесния договор е този за сключването му въз основа на нищожно на основание чл. 26, ал.1,предл.1 от ЗЗД РМС № 623/29.06.2016год.

По изложените по-горе съображения касателно нищожността на коментираното РМС и допустимостта на обективизираното в Договор № 101 разпореждане с акции от капитала на процесното търговското дружество в хипотезата на предвиденото в чл. 28, ал.7 от ЗПСК изключение се явяват несъстоятелни доводите на ищеца ,че с договора за дарение се избягват ограниченията на ЗПСК, поради което и основаното на това твърдение възражение за нищожност на договора, като сключен в противоречие на закона, се явява несъстоятелно.

Една сделката е сключена при заобикаляне на закона, когато забранена от закона цел се постига с позволени средства; когато макар и от външна страна правната форма да е спазена, целта е чрез нея да се постигне един непозволен или забранен от закона резултат. В случая се твърди, че сключената с Община Варна сделка позволява в последствие безвъзмездно прехвърлените ѝ от държавата акции да бъдат прехвърлени на трето лице, каквото било намерението на Община Варна. Това намерение било видно от решението на Общински съвет Варна, прието с протокол № 22 /10.12.2021 год., с което е дадено съгласие за апорт на тези акции в „Пълдин Туринвест“ АД.

Действително Общински съвет Варна е взел решение за апортиране на придобитите с договора от 09.09.2016 год. акции от капитала на „Международен панаир Пловдив“ АД в капитала на „Пълдин Туринвест“ АД. Като собственик на придобитите по дарение от държавата акции Община Варна има право да се разпорежда с тях, включително и да ги апортира в капитала на търговско дружество. Тоест, апортът на акции не е нито забранен, нито непозволен от закона резултат, но той би бил такъв само в случай, че извършването му е било целено при сключване на договора от 09.09.2016 год. Тази цел не се презумира, а следва да бъде доказана от ищеца, което не е сторено. По делото липсват доказателства за това, че страните по договора от 09.09.2016 год. съзнателно са целели безвъзмездно прехвърлените акции от капитала на „Международен панаир Пловдив“ АД в последствие да бъдат апортирани в капитала на „Пълдин Туринвест“ АД. Налични обаче са доказателства и данни, от които може да се изведе противен на горния извод. Договорът за безвъзмездно прехвърляне на акции е сключен на 09.09.2016 год., а решението на Общински съвет – Варна за апортиране на акциите е взето на 10.12.2021 год., тоест 5 години по-късно като изтеклият значителен период от време сам по себе си е достатъчен за опровергаване на твърдяната връзка между двете разпоредителни действия. Отделно от това, с коментираното решение № 623 от 29.07.2016 год. е дадено съгласие за безвъзмездно прехвърляне на акции от капитала на „Международен панаир Пловдив“, АД, но не единствено на Община Варна, но и на Община Пловдив. Това, както и наличните по делото решения на МС, взети през периода 2010 год.- 2023 год., включително и през 2016 год. за безвъзмездно прехвърляне на акции на държавата в търговски дружества в полза на други общини, по обосноваван начин опровергават твърдението на ищеца за специален подход в конкретната ситуация и за осъзнато и целенасочено прехвърляне на процесните акции на Община Варна.

Гореизложеното мотивира извод, че процесната сделка не съдържа твърдения от ищеца порок, поради което не е нищожна на основание чл. 26, ал. 1, предл. 2 от ЗЗД. С регистрацията на сделката в „Централен депозитар“, АД, сделката е породила своя транслативен ефект-прехвърляне на процесните акции от капитала на „Международен панаир Пловдив“ АД от държавата на Община Варна. Предвид на това и с оглед установената по делото липса на доказателства на по-късен етап Община Варна да е прехвърлила на валидно правно основание на Държавата принадлежността на придобитите от нея през 2016 год. акции в капитала на „Международен панаир Пловдив“, АД, /изложените за което съображения на първоинстанционния съд напълно се споделят от настоящия състав на въззивния съд/ се явява правилен и обосноваван крайният му извод, че по настоящем Държавата няма качеството акционер по отношение правата върху тези акции и искът и с правно основание чл. 71 от ТЗ за установяване на това ѝ качество е неоснователен и следва да се отхвърли. Така обжалваното първоинстанционно решение, в частта му, с която предявеният от Държавата иск с правно основание чл. 71 от ТЗ е отхвърлен се явява правилно, поради което следва да се потвърди.

При този изход от делото, липсва основание да се редуцират присъдените от първоинстанционния съд разноски в полза на Община Варна и „Международен панаир Пловдив“ АД в първоинстанционното производство и като ответниците по иска по чл. 71 от ТЗ.

Изхода на спора – потвърждаване на обжалваното решение, постановено по иска по чл. 71 от ТЗ, прави частично основателна претенцията на ответника по иска / въззиваем в настоящото производство/- „Международен панаир Пловдив“ АД са присъждани на разноски за въззивното производство. Във въззивното производство „Международен панаир Пловдив“ АД е представявано от адв. К., съгласно договор за правни услуги от 25.10.2024 год. срещу договорено и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 12 000 лева с ДДС. В настоящото производство адв. К. е осъществявала правна защита на представляваното от нея дружество както по отношение въззивната жалба, подадена от Министерство на икономиката и индустрията, така и срещу въззивната жалба, подадена от „Пълдин Туринвест“ АД. С оглед на това и при липса на разграничение в договора за правни услуги каква част от адвокатското възнаграждение е

договорена, съответно заплатена за защита срещу въззивната жалба на Министерство на икономиката и индустрията и каква срещу въззивната жалба на „ Пълдин Туринвест“ АД, следва да се приеме ,че договореното възнаграждение по всяка една въззивна жалба е в размер на 6 000лева с ДДС. С оглед на това, Държавата следва да бъде осъдена да заплати на „ Международен панаир Пловдив“ АД сумата от 6 000лева с ДДС, представляваща направени разноски във въззивното производство по подадената от нея въззивна жалба. Възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК от страна на въззивника не е надлежно заявено.

С оглед обезсилване на първоинстанционното решение в останалата му обжалвана част /включително и в частта за разноските, присъдени в полза на Държавата/, разноски не следва да се присъждат за настоящото производство , като при новото разглеждане на делото по иска по чл. 124 от ГПК вр. с чл. 26, ал.1 от ЗЗД първоинстанционния съд , респ. въззивния съд, следва да се произнесе и по отговорността за разноските в производството по този иск .

Мотивиран от горното, Апелативен съд-София, в настоящия си състав

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 1058/22.07.2024год., постановено по т.д.№ 1307/23год. по описа на СГС, ТО, VI-2 състав , поправено по реда на чл. 247 от ГПК с Решение № 1172/21.08.2024год., В ЧАСТТА МУ, в която е признато за установено по предявения от държавата, която е представлявана от Министъра на икономиката и индустрията срещу Община Варна и „ Пълдин Туринвест“ АД иск с правно основание чл.44 във вр. с чл. 26, ал.1 , т.1 от ЗЗД, че извършеното от Община Варна едностранно волеизявление от 12.01.2023год. имащо за предмет даването на съгласие по чл.73, ал.1 от ТЗ за извършване на непарична вноска, съставляваща внасянето на 16 314 400 броя поименни безналични акции, представляващи 29% от Капитала на „Международен панаир Пловдив“ АД в капитала на „ Пълдин Туринвест“ АД е нищожно, поради противоречието му с чл.2, чл.7, ал.1,чл.10,ал.1 и чл.32, ал.1 от Закона за приватизацията и следприватизационния контрол , както в ЧАСТТА МУ, с която искът по чл. 44 във вр. с чл. 26, ал.1 , т.1 от ЗЗД е отхвърлен при претендирана нищожност поради противоречие с императивните норми на Закона за общинска собственост , както и в ЧАСТТА МУ, с която Община Варна и „Пълдин Туринвест“ АД са осъдени да заплатят в полза на Държавата, представлявана от Министъра на икономиката и индустрията разноски по делото в размер на 754 593.47лева и

ВРЪЩА делото, в тази му част, за ново разглеждане и произнасяне от друг състав на СГС по действително предявения иск по чл. 26, ал.1 , предл.1 от ЗЗД , а именно – за прогласяване нищожност на апортна сделка , имаща за предмет извършването от Община Варна на непарична вноска на 16 314 400 броя поименни акции, представляващи 29 % от капитала на „ Международен панаир Пловдив“ АД в капитала на „ Пълдин Туринвест“ АД .

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1058/22.07.2024год., постановено по т.д.№ 1307/23год. по описа на СГС, ТО, VI-2 състав и поправено по реда на чл. 247 от ГПК с Решение № 1172/21.08.2024год. в останалата му обжалвана част.

ОСЪЖДА Държавата, представлявана от Министерство на икономиката и индустрията с адрес : гр.София, ул.“ Славянска „ № 8 да заплати на „ Международен панаир Пловдив“ АД с ЕИК 825278766 със седалище и адрес на управление : гр.Пловдив, район“ Северен“ , бул.“ Цар Борис III Обединител“ № 37 сумата от 6 000 лева с ДДС, представляващи разноски за заплатено адвокатско възнаграждение във въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участие на „ Пълдин Туринвест“ АД като трето лице-помагач на Община Варна и „ Международен панаир Пловдив“ АД в производството по иска по чл. 71 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване при наличие основанията по чл. 280, ал.1 и ал.2 от ГПК пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____